

Suçlu Ruhlar

– Şenol Durmuş · 14 Aralık 2012

Cezaevinin ana giriş kapısında yüzlerce kadın, erkek, çocuk arasında, bir köşeye sinmiş halde ziyaret sırasında. Kadın sabahın beşinden beri bekliyor. Çocuğunun kolunu sıkı sıkıya tutmuş bırakmıyor. Kırmızı yanakları, başörtüsünden saçılan sarı saçları, dolgun vücudu ile saf güzelliği dikkat çekiyor. Giydiği basit, ucuz kıyafetlere rağmen bazı gözler onu takip ediyor. Kadın farkında olmadan duruşu ile çaresiz bir durumda olduğunu adeta çevresine haykırıyor. Az önce suratı kesik izlerle dolu korkunç bir adam, ile sakız çiğneyen bir kaç kadın ona yaklaşıp sormuştu:

"Bacım geçmiş olsun, kocan hangi koğuştta yatıyor, istersen yardımcı oluruz" diyordu bir adam.

"Kardeş geçmiş olsun, nerede oturuyorsun, kalacak yerin var mı?" demişti bazı kadınlar.

Kadın kendisi ile konuşan samimi olmak isteyen bu insanlara kaçamak cevaplar vermişti. İyi ki kocası onu geçen hafta ki ziyarette uyarmıştı:

"Ziyarete gelirken dikkat et aman gözünü seveyim dikkatli ol, buraları bizim memleket gibi değil" demişti.

Kocasını son gelişinde üstelik ona ağlarcasına yalvarmıştı:

"Hanım burası artık kapanıyormuş, yeni hapisane yapmışlar, bugün yarın bizi Silivri'ye götürecekler. Abimden daha haber gelmedi mi, daha para göndermedi mi?.. Bari bu açık ziyarette biraz para getir, perişanım. Burada paran olmadı mı yandın. Ne yap ne et, aman bir şeyler yap. Baban bir şey demiyor mu, yardım etmiyor mu?.. Burası zor yer, söyle onlara yardım etsinler."

Kadın şaşkın perişan halde beş yaşındaki oğlunun kolunu tutmuş bırakmıyor. Cezaevinde üçüncü ziyareti. Açık görüş. Bayrampaşa cezaevi nasıl bir yer?.. Neden, niçin ne diye geldiler İstanbul'a. Kocasını niye durup dururken kavga etti. Etti de elin adamını niye bıçakladı. Komşuların dediğine göre en az beş, on sene yatarmış. Dua etsin ki adam ölmedi. Ya ölseydi? Düşünüyor kadın. Cezaevinin yüksek kulelerine, dikenli tellere, askerlere, gardiyanlara, diğer ziyaretçilere korku içerisinde bakıyor. Düşünüyor, "Burası cehennem, burası bir cehennem."

Askerler, gardiyanlar hep bir ağızdan bağılıyor. İşte yine başladı, arama.

"Kadınlar bir tarafa erkekler bir tarafa sıraya geçsin."sloganları çevreyi inletirken kuyruk telaşında ki insanları izliyor.

Önündeki çingene kadınlar niye gülüyor, üstelik küfür ediyor. Onların beyi de bir yakını da mutlaka içeride ama gülüyorlar. Bunlar nasıl insan?.

Askerin biri bağıyor: "Bayan çocuğu bırak sıraya geçsin. Hadi çabuk olun." diyor.

Çocuk askere bakarken annesinin eteğini tutmuş hala bırakmıyor. Kadın güç bela eteğini çektiğinde, yine ağlayarak, annesine bakarak erkekler sırasına geçiyor. Sırada arkasında duran bir adam çocuğun başını okşuyor. Çocuğun gözleri hala annede. Gözden kayboluyor. Geçen ziyarette askerler çocuğun donunu indirip bakmıştı. Kadın gardiyanların kendisine yaptıkları gibi. Çocuk korkudan altına işemiş, zavallı askerin eli ıslanmış. Allah'tan kendisi köylü, başörtülü, masum temiz bir kadına benziyor. Kadın gardiyanlar ondan pek fazla şüphe etmiyor. Korku dolu düşünceler kadını boğuyor. Kadın gardiyanlar da lastik eldivenler var. Geçen ay ki bir aramada önünde ki çingene karısının feryadını duyuyor:

"Ne sokuyorsun ulan parmağını orospu çocuğu. Esrar mı arıyorsun, birşey yok diyorum sana."

Polisler, erkek gardiyanlar zor yetişmişti. Sonra kadını dışarı atmışlardı. Kocasını zaten dememiş miydi? "Hanım ziyarete geldiğinde ziyaretçilere de dikkat et. Bunların çoğu çingene, hırsız, yankesici çok tehlikelidir bunlar. Vallahi ziyaretçilerden uzak dur." dememiş miydi?

Kadın arama kabinine girdiğinde soyunuyor. Yine utanç içinde elleriyle yüzünü kapatıyor. Kadın gardiyanlar cinsel organını, bacak arasını yokluyor. Elbiseleri didik didik ediyorlar. Bir şey yok, ya çıksa ne yapacak, sonra neler olur Allah bilir. Dışarı çıktığında çocuğu yine ağlıyor. Bir gardiyan çocuğun kolunu tutmuş bağıyor:

"Kimin çocuğuydu alın şunu be..."

Kadın yarı ağlar, yarı güler bir yüz ifadesiyle çocuğa sarılıyor. Yeniden bağıyorlar:

"Araması biten içeri girsin..."

Onlarca gardiyan, asker arasından geçerek ziyaret odasına girdiğinde az da olsa rahatlıyor. Hangar gibi büyük bir yerde onlarca uzun masa, yüzlerce sandalye dizili. İçeri giren ziyaretçiler masa kapma telaşında. Kadın yine çocuğuna sarılıyor. Kalabalıkta ezilmeden, düşmeden, yıkılmadan bir masaya yanaşiyor. Gardiyanlar öfkeyle bağıyor:

"Acele etmeyin yavaş olun, acele etmeyin"

Bazılarının ellerinde sopalar var. Herkes bekliyor. Az sonra başka bir kapıdan tek sıra halinde

mahkumlar içeri alınıyor. Bazı mahkumların saç, sakalı dağınık, perişan tipler. Bazıları da aksine takım elbiseli, sinek kaydı traşlı mahkumlar, mafyözler, sefil mahkumlar karma karışık. İçeri girenler masada oturan kadın, erkek, çoluk çocuk ziyaretçilere hasretle bakıyor. Yakınları masalardan bağıyor, haykırıyor. Ortalık sestem, kargaşadan ana baba gününe dönmüş. Ziyaretçisini gören mahkum masalardan, oturaklardan zıplayarak koşuyor.

Karısına, çocuğuna, kardeşine, anasına, babasına sarılıyor. Özlem, hasret, ego tavan yapıyor. Kadın sinmiş meraklı gözlerle kocasını arıyor. Az sonra o da içeri giriyor. Kısa boylu, zayıf, hırpani kılıklı adam kadının kocası. Adam kalabalığı güç bela yararak geliyor. Kadına sarılıyor, çocuk hala ağlıyor. Dehşet dolu gözlerle çevresine bakıyor. Daha üç ay önce her akşam evine geldiğinde hasretle sarıldığı babasını unutmuş bile. Bu adam sanki babası değil de bir canavar. Adam çocuğa sarıldığında çocuk kaçmak istiyor. İnsanlar tavuk misali üstüste yığılı halde konuşurken, seslerden ortalık adeta arı kovanı gibi kaynıyor. Gardiyanlar onları izliyor, hayatından bıkmış bir halde. Adam konuşmaya başladığında birden susuyor. Ağlıyor. Çocuğundan beter halde, perişan bir durumda. Kadın şaşkın. Erkeği ağlıyor.

Erkek adam ağlar mı?.. Birisini vurdun, bıçakladın, erkeklik yaptın, hiç yakışık alır mı ağlamak. Kadın bunları düşünse de adam farkında değil. Adam düşmüş can derdine. Çocuk vücudunu babasından geri çekerken O hala heyecanlı bir şekilde anlatıyor:

"Barodan bir avukat gelmiş. O da demiş en fazla on yıl alırsın. İnfaz yasasına göre beş altı sene yatar çıkarısın, başka da bir şansın yok. Af çıkarsa ayrı bir konu ama zor diyorlar. Belki pkk'ya af verilirse, şansınıza sizlerde kurtulursunuz. Avukat söylemiş. Koğuştaki arkadaşları da öyle söylüyormuş. Bu hükümet acımasızmış. Şimdiye kadar böyle bir hükümet gelmemiş. Eski hükümetlerin hepsi af vermiş. Koğuşta rahatlık yok. Her gün kavga var. Çingeneler, kürtler, tinerciler her yeri sarmış. Dağa çıkamayanlar şehir de saldırıyormuş. Beyoğlu'nda, Aksaray'da, orada, burada ortalığı talan ediyorlarmış. Koğuşlarda da çete kurmuşlar. Evvelki gün karavana dağıtılırken birine bir parça et fazla gitti diye adamı bıçaklamışlar. Adam durmadan anlatırken kadın korku içerisinde panik halinde onu dinliyor.

Düşünceli kadın. Kadını sorduğu yok. Sen ne yapıyorsun? Ev sahibi geçen ay evi boşalt demişti. Üç aydır kira birikmiş. Ne yiyorsun, ne içiyorsun diye adamın sorduğu yok.

Birden kargaşa yükseliyor. Ziyaret mahallinin ortasında gardiyanlar bir adamın üstüne çullanırken bütün gözler merakla bakıyor. Kadın gardiyanlar içeri girdiğinde bir kadını sürüklerken erkek mahkumu da beş altı gardiyan kolundan bacağundan sürükleyerek götürüyor. Başgardiyan kadın gardiyana bağıyor: "Cep telefonu çıktı, cep telefonu. Cinsel organından. Nasıl arama yapıyorsunuz siz?" diyor öfkeyle.

Herkes şaşkın. Kadın daha da şaşkın. Kadın gardiyanlar neden orayı arıyor diye hep şüpheye düşmüştü. Kocasıyla göz göze geliyor.

"Daha önce de söylemiştim. Aman ziyarete gelirken dikkat et. Bunların hepsi azılı sabıkalı. Ziyarete gelen karıları daha da beter. Para bulabildin mi, para yatırdın mı?"

Kadın ürkek gözlerle bakıyor kocasına: "Babam para göndermedi. Köye de sakın gelme diyor. Kimlen evlenmişsen onun anası babası sana baksın dedi. Ev sahibine üç aylık kirayı ödedim. Sana da yüz lira yatırdım. Bağcılarda oturan dayımın büyük oğlu başımıza geleni duyunca geçenlerde eve geldi. Para yardımı yaptı. Çıkınca ödersiniz dedi."

Adam son cümleyi duyunca irkiliyor. Şok geçirirken, birden kekeleyor. Susup şüpheyle kadının suratına bakıyor. Bu dayı oğlu uçkuruna düşkün bir adam değil miydi? Daha önce işsiz kaldığında kendisinden kaç kez borç istemişti. İstemişti de o zaman niye vermemişti? Kadının suratına hala şüpheyle bakarken adeta yıkılıyor. Kadın başını öne eğmiş bir halde konuşuyor. "Çıktığında verirsin işte. Hanımıyla beraber geldi, çok üzölmüşler. Sen çıkana kadar da elinden geleni yapacaktım. Adam çocuğa bakarken karısının suratına bakamıyor.

Adam artık konuşmuyor. Kadın konuşmuyor. İki de yere bakıyor. Zil sesi duyuluyor. Gardiyanlar bağırırken ellerinde ki sopalarla masalara vuruyorlar:

"Ziyaret bitti, ziyaret sona erdi"

Adam ayağa kalkıyor. Başını öne düşmüş halde titreyerek konuşuyor:

"Sağ olsunlar."

Cezaevi önüne çıktığında kadın saatine bakıyor. Akşama az kalmış. Dayısının oğlu bir arkadaşıyla akşama yemeğe gelecek, içki içecek. Yemek hazırlaması lazım. Bu arkadaş da nereden çıktı?..

Kadın çocuğu kolundan sürükleyerek yürüyor. Cezaevi önünde kalabalığa karışıyor. Gözden kayboluyor.